

KRAKÓW

Lukarnia Literacka w Krakowie.

P. T.

Biblioteka Jagiellońska

Egz. obowiązkowy.

REFORMA

wychodzi codziennie o godzinie 2 po południu

Ceny ogłoszeń
za 1 wiersz milimetry

Zwykłe . . . . . 15 gr.
Nadesłane . . . . . 35 „
Po kronice . . . . . 45 „
Na 1-szej stronie 50 „
Drobne od słowa 7 „

Układ tabelaryczny
o 50% droższy.

Załączniki wedle umowy.

Wyłączne zastępstwo
na zachodnią Europę

M. DUKES, Następca
WIENIEN I. — Wollzeile 16.

Trzy wywiady z min. Zaleskim.

Kraków, 23 czerwca.

(j.) W ciągu niewielu dni minister Zaleski musiał udzielić dziennikarzom zagranicznym trzech wywiadów. Pierwszym chronologicznie był wywiad, udzielony w Genewie korespondentowi włoskiego dziennika „Lavoro d'Italia”. — Nasz minister, ciesząc się — jak wiadomo — wielką sympatią Rzymu, poruszył wobec dziennikarza stosunek Polski do Niemiec i oświadczył krótko i wzięwato, że Niemcy mogą żyć w wieczystej zgodzie z Polską, ale pod warunkiem, że uszanują granice, wyznaczone przez traktat wersalski. Oświadczenie to nie podobało się całej bez wyjątku prasie niemieckiej, równie jak następne oświadczenie ministra, że Niemcy ze wszystkich sił starali się na Wall Street udaremnić pożyczkę dla Polski. Protesty niemieckie w obu wypadkach nie były dla nikogo niespodzianką. Zwłaszcza w drugim wypadku zapewnienia prasy niemieckiej, że Berlin nie intrygował przeciwko pożyczce amerykańskiej dla Polski, przeciwnie pragnie ekonomicznej odbudowy Polski, przypominają mocno przysłowie francuskie: „qui s'excuse s'accuse”.

Dwa następne wywiady udzielone zostały dziennikarzom niemieckim podczas podróży naszego ministra spraw zagranicznych z Paryża do Warszawy. Pierwszy wywiad odbył się w Bochum w wagonie pociągu kolejowego, drugi w Berlinie. W obu tych wywiadach mówił p. Zaleski o stosunkach polsko-niemieckich i polsko-sowieckich. O stosunkach z Niemcami, zwłaszcza na tle układów o traktat handlowy pisaliśmy wczoraj, obecnie więc poprzestaniemy na tem, co p. Zaleski powiedział o stosunkach polsko-sowieckich. Minister Zaleski oświadczył w Bochum, a powtórzył to w Berlinie, że na stan rzeczy w Europie wschodniej zapatruje się optymistycznie.

„Nie widzę — mówił minister — żadnych niepokonalnych przeszkód pomiędzy Polską a Rosją. Z jednej strony Rosja nie ma żadnego interesu w komplikowaniu swoich stosunków z Polską, z drugiej zaś my takasamą orientację ma-

my wobec Rosji. Nie mogą tedy zrozumieć, wśród jakich warunków mogłyby powstać obopólne trudności. Sądzę przeciwnie, że z biegiem czasu ukształtują się pomyślniej. Przemijającego zamętnia stosunków skutkiem przypadkowych wydarzeń nigdy nie można po obu stronach uniknąć.

Mimo wszystko mogę stwierdzić z zadowoleniem, że w ostatnich trzech latach nastąpiła znaczna poprawa. Pragniemy szczerze dalszej poprawy”.

P. Zaleski dał wyraz przekonaniu, które powszechnie panuje w Polsce i nie zostało zachwiane nawet po fragicznym incydencie w Warszawie, gdy noty sowieckie i wypadki w Moskwie mogły wywołać niepożądany odruch w Warszawie. A jednak nikt u nas nie stracił zimnej krwi i rzeczowego sądu, co uznano w całej pełni za granicą. Nawet w Niemczech nie było w uznaniu naszego więcej niż poprawnego stanowiska, jak raczej ze względu na Anglię początkowo starano się zachować pewną obiektywność. Ale tylko początkowo. Obecnie na tle procesu przeciwko Kowerdzie, zabójcy Wojkowa, prasa niemiecka, nawet demokratyczna, podsuwa sowietom zgola perfidne podejrzenia co do łagodności wyroku i co do samego toku procesu.

Oto przykład: warszawski korespondent „Berliner Tageblattu” pisze: „W każdym razie jest wielu takich, którzy sądzą, że wyrok warszawski wywoła różnicę zdań pomiędzy sowiecką Rosją a Polską. Polityczne koła warszawskie zapobiegły temu naprzód i wyrok na Kowerdę nazwały zbyt surowym. Powołują się przytem na szwajcarski sąd przysięgłych, który uniewinnił zabójcę Worowskiego. Trzeba jednakże przypomnieć, że sądy w Polsce występują nadzwyczajnie surowo przeciwko przestępcom politycznym. Jeżeli więc sowiety oczekiwali wyroku śmierci, to było to rzeczą zrozumiałą. Prasa polska dowodziła, że wyrok śmierci nie zapadł jedynie ze względu na młodociany wiek przestępcy. To nie wytrzymuje krytyki. Przed trzema laty został w Łodzi skazany na śmierć i stracony komunista En-

gel, liczący 18 lat życia, a więc młodszy o rok od Kowerdy. Równie we Lwowie skazano na śmierć i stracono nieletnich przestępców. Łagodny stosunkowo wyrok w procesie przeciwko Kowerdzie uzasadnia przeto mniemanie, że sądy w Polsce występują surowo jedynie przeciwko komunistom i narodowym mniejszościom”.

Tak pisze „Berliner Tageblatt” organ demokratów. Czy to nie jest typowym judenium Moskwy przeciwko Warszawszawie? W dalszym ciągu występuje wspomniany korespondent przeciwko tendencyjnemu przebiegowi procesu,

zwłaszcza przeciwko szybkiemu przeprowadzeniu rozprawy, co budzi pojęzycznie, że sąd nie chciał wykryć współwinnych Kowerdy i „zatuszował” tę sprawę. Co na to mamy odpowiedzieć? Powtarzamy powtórnie, że to jest po prostu jatrzenie sowietów przeciw Polsce. Sądzimy, że p. Arkadjew, tymczasowy przedstawiciel sowietów w Warszawie, pozna się na tej mało subtelnej robocie niemieckiej, nie mówiąc o p. Cziezerinie, który objął urzędowanie jako komisarz ludowy spraw zagranicznych w Moskwie.

Jak się właściwie przedstawia sprawa podwyżki pensji urzędniczych?

Oświadczenie marszałka Rataja i wicepremiera Bartla.

(Telegram własny „N. Reformy”).

Warszawa, 23 czerwca. Marsz. Sejmu Rataj przyjął wczoraj delegację centralnej komisji porozumiewawczej związków zawodowych pracowników państwowych.

Delegacja przedstawiła marszałkowi żądanie podwyższenia poborów oraz skarżyła się na nienormalny stosunek rządu do tego postulatu.

Marsz. Rataj w odpowiedzi na przedstawione żądania podkreślił, iż dotychczasowe wnioski, zgłoszone w Sejmie w sprawie poprawy bytu pracowników, miały charakter czysto demonstracyjny, brak natomiast było wniosków, traktujących realnie sprawę pokrycia wydatków, związanych z podwyżką. Jeżeli rząd przedstawia podobne wnioski, przysięgł Marsz. Rataj, że w najkrótszym czasie.

W sprawie podwyżki plac przyjął również wicepremier Bartel delegację związku zawodowego kolejarzy. Delegacja prosiła o miarodajne wyjaśnienia w sprawie podwyżki, zwłaszcza że przewlekający się stan wyczekiwania wnosi w szeregi pracowników państwowych i kolejowych wzmagać się rozgoryczenie a nawet

pewną dezorganizację.

W odpowiedzi na przedłożone postulaty wicepremier Bartel oświadczył co następuje:

„Myślę się ci, co sądzę, jakoby rząd sprawę podwyżki plac pracowników traktował obojętnie. Kwestja ta jest przedmiotem ustawicznej troski rządu i ważność jej już parokrotnie na posiedzeniu gabinetu była omawiana. Załatwienie tej sprawy nie zależy jednak wyłącznie od dobrej woli rządu, lecz od wielu silniejszych ponad te warunków finansowo-gospodarczych.

W każdym razie pobory pracowników w niedalekiej już przyszłości zostaną odpowiednio podwyższone”.

W toku tej konferencji omawiana była również kwestja drożyzny.

Dowiaduje się, że w komisji opiniodawczej pracy zostały przyjęte wnioski, zmierzające do podniesienia w formie źródłowo opracowanego memoriału sprawy uposażeń funkcjonariuszy państwowych. Memoriał będzie w najbliższym czasie przedłożony wicepremierowi Bartlowi.

Znany lewicowy pisarz francuski w obronie Kowerdy.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23 czerwca (A). Wybitny francuski pisarz lewicowy Jerzy Duhamel ogłosił drukowany list otwarty dotyczący zabójcy pos. Wojkowa, Kowerdy. List ten rozesłał Duhamel

między polityków polskich, niezależnie od takiej samej ekspedycji do sowietów.

Sens ogólny listu jest ten, że autor staje w obronie Kowerdy. List kończy się słowami:

Teatry warszawskie.

(Teatr Polski: „Michasia i jej matka” Caillaveta i Flersa. — Teatr Cwiliński: „Przyjaciółka pana ministra” Engla. — Teatr Narodowy: „Różyczka Caillaveta i Flersa. — Teatr Mały: „Kobiecziatko” Jaegera i Schmidta. — Teatr Letni: „Królowa Biarritz” Hennequina i Coolusa. — Jubileusz Pawła Owerly).

Warszawa, 18 czerwca.

Zaskoczony gwałtownem, choć z góry przewidzianem niepowodzeniem „Wieży Babel” Słonimskiego — Teatr Polski w tempie bardzo pośpiesznym przygotował starą i dobrze znaną publiczności krakowskiej komedię i wielkiej spółki pisarskiej „Michasia i jej matka”. Aczkolwiek przedstawienie przygotowano w tempie zbyt szybkim, co wyczuwało się na premierze, jednak rezultat artystyczny był duży, dzięki wykonawczym rolom tytułowych p. Czaplńskiej i Malickiej. Trudno oddać palnę pierwszeństwa którejkolwiek z tych artystek, obie dały z siebie to wszystko, co miały najlepszego, w co zasobne były ich talenty. P. Malicka w roli Michasia znalazła jedną z najlepszych i najbardziej leżących w jej charakterze rolę — łączących liryczny i uczuciowy czar z dużą dozą podkładu charakterystycznego. P. Czaplńska jeszcze raz pokazała wielką rasę aktorską — wysoką przedwojenną kulturę gry i nieklamany temperament.

Obsada męskich ról przedstawia się natomiast znacznie gorzej. P. Maszyński subtelny komedjowy komizm swej roli, niepotrzebnie wygrywał na akordach płaskiej farsy, p.

Fritsche w zasadzie dobry, załamywał się ustawicznie i nie miał zdecydowanej łacji. Irytującym był wprost p. Węgielko. Zdecydowany szablon i brak inwencji — zamiast wdzięku i uroku naiwnego, sympatycznego młodzieńca — denerwująca kretynowość i niedorozwój umysłowy. Również i jego reżyserja daleka była od ducha i potrzeb komedji.

Ciężka, niezdarza, pozbawiona dowcipu i pointy komedja Engla „Przyjaciółka pana ministra” znalazła się na scenie Teatru Cwilińskiego chyba przez jakieś niedopatrzzenie, czy przeoczenie. Sztuczność to nie posiada ani jednego momentu, ani jednej roli, któreby usprawiedliwiły jej wystawienie. Obsadzona w dodatku słabszymi siłami teatru, nie mogła liczyć na jakikolwiek ratunek ze strony aktora. Jednym słowem, przykra pomyłka, nad którą nie warto zbyt długo się zastanawiać.

W Teatrze Narodowym obchodziliśmy bardzo miłą uroczystość czterdziestolecia pracy scenicznej sympatycznego i pożytecznego artysty p. Pawła Owerly. Na dzień swego święta, które znalazło szeroki i ciepły oddźwięk wśród publiczności — jubilat wybrał jedną z wcześniejszych komedji Caillaveta i de Flersa „Różyczkę”, będącą przed laty zapowiedzią, że w teatrze zjawili się dwóch autorów, którzy będą mistrzami lekkiego sentymentu i wytwornego humoru.

Przedstawienie pod względem obsady było bardzo nierówne, powiedzieć można jedno z gorszych. W roli tytułowej wystąpiła p. Zakliczka, mając dobre momenty. Cała jednak rola była postawiona na błędnem założeniu. Różyczka, owo uosobienie wdzięku, słodczy i

szczeroci dziewczęcej, w interpretacji p. Zakliczkiej była przerezonowana i przemówiona, a wyżyła prostoty i serca. P. Zakliczka rolę tę wygrała, lecz jej nie przeżyła. Natomiast mistrz Frenkiel, w roli kardynała dał styl wspaniały, najczystszy blasku humor i wielki gest aktorski. Bardzo szlachetnie potraktowała rolę, niezupełnie odpowiednią dla siebie p. Zahorska, pokrywając pomyłkę obsady — indywidualnie obmyśloną grą i dużym wdziękiem. Reszta wykonawców, z wyjątkiem dyskretnego jubilata, nie stała na wyżynie poważnego teatru.

W linii repertuarowej teatrów Szyfmanowskich w sezonie bieżącym coś się załamało. Oba teatry ścięga niepowodzenie. Wystawiona bowiem ostatnio w teatrze Małym komedja Jaegera i Schmidta „Kobiecziatko” jest najbardziej szablonoj zmontowaną ze starych koncepcji sztuki, osnutą na zagadnieniach trójkąta.

Niema w niej ani intrygi, ani akcji, ani wreszcie żywego dialogu, wszystko naciągające — sztuczne i wymęczone. Jeden z tych elaboratów, jakie mu setki podobnych pochłonięły na szczęście kosz kierownika literackiego. — Dlaczego dla tej sztuki zrobiono wyjątek, zrozumieć trudno.

„Kobiecziatko” napisane jest właściwie dla jednej tylko roli i rolę tę zupełnie mylnie powierzono p. Kamińskiej. Być może, że inna artystka duże braki i wady komedji zatuszowałaby, p. Kamińska wyjaskrawiła je i podkreśliła. Artystka ta posiada bowiem dwie duże wady, które w tej roli specjalnie przeskadzały jej, a mianowicie nieszczerą afektację i nerwowe nieskoordynowanie ruchów, da-

jące w wyniku nieznośne znużenie. Drugą bardzo dobrą rolę grała, a raczej parodiowała p. Skibińska. Jedynie na miejscu i w tonie byli p. Słubicka i Stanisławska. Tu czuło się „stara gwardję”. Reżyserji p. Borowskiego zarzucićby można bardzo wiele.

Teatr Letni wystąpił z bardzo miłą i subtelną w kolorycie komedią Hennequina i Coolusa „Królowa Biarritz” udowadniająca raz jeszcze, że historia miłości kobiety kieruje przypadkiem. Pogodna ta sztuka o zreżymie splątanej intrydze, dobrych sytuacjach i dowcipach — toczy się żywo i składnie.

Przedstawienie było sukcesem miłej trójki Gorczyńskiej, Leszczyńskiej i Kurnakowicza. Królowali oni wszechwładnie na scenie — porywali nieklamany humorem, temperamentem i komizmem. Talent p. Gorczyńskiej: zajął w całej pełni, pozwalając postawić rolę z szerokim rozmachem i wyposażyc ją w cały czar kobiecości, popartej wdziękiem i wielką urodą.

Leszczyński, subtelny, dyskretny i porywający miłym humorem, grał koncertowo. Kurnakowicz z dnia na dzień pogłębia swój talent komika z bożej łaski. Reszta obsady bez zarzutu. Reżyserja dyr. Chaberskiego umiejętnie — jak zawsze — wydobyla przyzwyczajenie wszystkie subtelności komedji i skoordynowała w niezmaconą całość tempo gry.

Wraz z sezonem rzodkiewek, szparagów i podmiejskich wycieczek, rozpoczął się w Warszawie sezon rzeczy najsmutniejszych a zarazem i najweselszych — sezon popisów szkół dramatycznych.

Jan Sokolicz Wroczyński.

„Śmierć młodocianego Kowerty nie przyczyni się przecie do trwałości związku sowieków. Trwałość tę daje pokój i praca. Zróbcie więc coś prawdziwie wielkiego dla tego dzieła pokoju. Darujcie życie nieszczęsnemu chłopcu”. (Jak wiadomo Kowerta skazany został na karę więzienia. Red.).

Skoro już mowa o Kowerdzie, nie od rzeczy będzie dodać kilka szczegółów, co obecnie porabia. Przebywa on jeszcze wciąż w więzieniu śledczym i zabrał się znowu z wielkim zapalem do czytania. Pani Arcybaszewska, wdowa po pisarzu rosyjskim, dostarczyła mu ostatnio do wzięcia sporo podręczników szkolnych, o które się podobno upominał Rosyjska gazeta emigracyjna, wychodząca w Paryżu „Wozroźdzenie” otworzyła stałą rubrykę ofiar na rzecz rodziny Borysa Kowerty. Składki wpływają nawet obficie.

Matka Kowerty nadesłała do jednego z pism warszawskich następujący list: „Aczkolwiek jestem głęboko wzruszona i przygnębiona ciężką karą, która padła na głowę mojego syna Borysa, nie mogę się wstrzymać od wyrażenia głębokiej wdzięczności dla tych wszystkich, którzy w ten, albo inny sposób wyrazili współczucie dla losu mojego dziecka. Przedewszystkiem moja wdzięczność odnosi się do obrońców syna, mecenasów Andrejewa, Paschalskiego, Niedzielskiego i Ettingera, którzy zupełnie bezinteresownie podjęli się obrony mojego Borysa i podtrzymywali w nim ducha męstwa przed i podczas rozprawy sądowej”.

O prawa azylu dla emigrantów rosyjskich.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23 czerwca. Warszawskie pismo emigrantów rosyjskich „Za Swobodę” ogłasza artykuł redaktora naczelnego Filozofa w sprawie azylu dla emigrantów rosyjskich w Polsce, w którym autor omawia zagadnienie pozbawienia zamieszkałych w Polsce emigrantów rosyjskich prawa azylu i wysiedlenia ich z Polski na żądanie sowieków.

Filozof wskazuje, że wysiedlenie emigrantów do Rosji równałoby się skazaniu ich na śmierć, zaś do żadnego innego państwa emigrant, nie posiadający specjalnych stosunków nie uzyska wizy. Wysiedlenie emigrantów rosyjskich pociągnie za sobą tak potworne dla wysiedlonych skutki, że każde państwo kulturalne, zanim zastosuje przysługujące mu prawo wysiedlenia powinno przynajmniej zabezpieczyć wysiedlonemu prawo wjazdu do innego państwa. W końcu autor konstatuje, że pogłoski o mającym nastąpić wysiedleniu emigrantów rosyjskich z Polski są przez kogoś uporczywie rozpowszechniane.

Sprawa udziału wojska w wyborach samorządów, ch.

Warszawa, 23 czerwca.

Sejmowa komisja wojskowa przystąpiła wczoraj do załatwienia wniosku w sprawie uzupełnienia ustawy o podstawowych prawach i obowiązkach oficerów i szeregowych. Wniosek ten, podpisane przez 5 klubów sejmowych (ZLN, Ch. D., Ch. N., Piast i NPR) dotyczą udziału w wyborach do ciał samorządowych oficerów.

Przed przystąpieniem do porządku obrad pos. Mączyński oświadczył, iż z ministerstwa spraw wojskowych otrzymał wiadomość, że nikt z ramienia rządu nie będzie brał udziału w obradach komisji.

Pos. Załuska referując wnioski zmierzające do uzupełnienia sejmowej ustawy o podstawowych obowiązkach oraz prawach oficerów i szeregowych, zaznaczył, że ponieważ wybory do ciał samorządowych odbywają się na platformie politycznej, armia nie powinna być dopuszczona do udziału w nich. Wnioskodawcy projektują, aby do art. 61 ustawy o prawach i obowiązkach oficerów, dodać ustęp treści następującej: „Nie przysługują im natomiast ani czynne ani biernie prawo wyborcze do jakichkolwiek ciał publicznych, państwowych samorządowych, wyznaniowych itp.” — Dla uniknięcia wszelkich wątpliwości ustęp ten należy wstawić również do ustawy o podstawowych prawach i obowiązkach szeregowych.

Pos. Liebermann winił, aby komisja zwróciła się do ministerstwa spraw wojskowych o wyjaśnienia, jakimi motywami kierował się rząd, nadając oficerom prawo wyborcze. Ponadto zgłosił wniosek, aby sprawa ta była załatwiona wspólnie przez komisję konstytucyjną i wojskową.

Po dalszej dyskusji, w której przemawiali pos. Jedynek, Zychliński, Załuska i Polakiewicz w głosowaniu 18 głosami przeciwko 2 wstrzymującym się od głosowania, przyjęto pierwszy wniosek pos. Liebermanna o wezwaniu rządu do udzielenia odpowiednich wyjaśnień. Następnie przyjęto także drugi wniosek pos. Liebermanna z tem, że termin posiedzenia ob upożdżonych komisji wyznaczy przewodniczący.

Na następnym posiedzeniu komisji wojskowej, które odbędzie się dziś, omawiana będzie sprawa zasiłków dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia.

Rozpowszechniajcie „Nową Reformę”

Przygotowania do uroczystego posiedzenia Sejmu dla uczczenia sprowadzenia prochów Słowackiego.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23 czerwca. Z powodu jutrzejszego uroczystego posiedzenia sejmu dla uczczenia pamięci Juliusza Słowackiego z racji sprowadzenia jego prochów do Ojczyzny, czynione są przygotowania w gmachu sejmowym. Zarówno trybuna prezydencka, jak sala sejmowa i westybulie przybrane zostały bogato krzewami i festonami.

Porządek obrad posiedzenia składać się będzie z jednego tylko punktu. Będzie nim przemówienie marszałka sejmu Rataja, którego Izba wysłucha stojąco. Po zakończeniu przemówienia posiedzenie zostanie zamknięte.

O godz. 11 nastąpi posiedzenie senatu, pierwsze po otwarciu sesji. Na wstępie marszałek Trampczyński wezwie członków senatu do udziału w uroczystościach, urządzonych z racji sprowadzenia zwłok Juliusza Słowackiego do kraju, poczem Izba przystąpi do wyczerpania porządku dziennego. Porządek dzienny składa się z szeregu sprawozdań komisji zagranicznej, dotyczących ratyfikacji szeregu umów międzynarodowych oraz sprawozdanie komisji skarbowo-budżetowej o projekcie usta-

wy skarbowej o zmianach w budżecie na rok 1925. Przygotowaniem materiału na jutrzejsze posiedzenie senatu zajmuje się w dniu dzisiejszym komisja skarbowo-budżetowa oraz zagraniczna i wojskowa senatu.

Grupa litewska w Kownie wysłała prof. Herbaczewskiego na pogrzeb Słowackiego.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23 czerwca. W dniu dzisiejszym ma przybyć do Warszawy prof. uniwersytetu litewskiego w Kownie, Herbaczewski. Przyjazd prof. Herbaczewskiego związany jest z uroczystościami ku czci Juliusza Słowackiego. Prof. Herbaczewski weźmie w nich udział jako przedstawiciel grupy litewskiej z Kowna, przyczem w Krakowie złoży w hołdzie Wieszcziowi wieniec.

Prof. Herbaczewski był w swoim czasie lektorem języka litewskiego na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Wyczekujące stanowisko rządu sowieckiego wobec Warszawy.

Berlin, 23 czerwca. „Der Tag” donosi z Moskwy, że rozpowszechniane przez prasę zagraniczną wiadomości, jakoby rząd sowiecki miał zamiar wysłać trzecią notę do rządu polskiego są pozbawione wszelkich podstaw. Komisariat ludowy spraw zagranicznych dotychczas nie rozważał, w jaki sposób Polska zareaguje na drugą notę Sowietów. Oczekuje on również kontrpropozycji w sprawie załatwienia konfliktu, poczem dopiero zamierza zająć stanowisko w tej sprawie. W związku z powrotem Cziczajina do Moskwy, dowiaduje się korespondent „Der Tag”, że w najbliższym czasie polityka zagraniczna Sowietów ma wejść w stadium aktywności.

Zdenerwowanie w Moskwie.

Moskwa, 23 czerwca. (AW) Dłuższe milczenie Polski, która dotąd nie odpowiedziała na drugą notę Litwinowa w sprawie zamordowania Wojkowa, wpływa denerwująco na koła komisariatu ludowego do spraw zagranicznych.

Wyczekują tu odpowiedzi Polski po powrocie ministra Zaleskiego z sesji genewskiej do Warszawy. Faktycznie jednak przez to opóźnienie dezaktualizuje się większość żądań wysuniętych przez drugą notę Litwinowa.

Alarmujące mowy sowieckich dygnitarzy.

Moskwa, 23 czerwca. (AW) Mimo niewątpliwego uspokojenia tonu prasy sowieckiej w stosunku do Polski, alarmujące przemówienia odpowiedzialnych kierowników polityki związku sowieckiego powtarzają się w dalszym ciągu.

Ostatnio w Witebsku kierownik sowieckich związków zawodowych Tomski w przemówieniu oświadczył, iż konflikt polsko-sowiecki nie stracił ze swej dotychczasowej ostrości. —

Z konferencji rozbrojeniowej trzech mocarstw.

Projekt paktu bezpieczeństwa Japonii, Anglii i Ameryki.

(Telegram iskrowy „N. Reformy”).

Genewa, 23 czerwca. Jak donoszą z Tokio, delegat Japonii na konferencji rozbrojeniowej morskiej ma zaproponować zawarcie paktu bezpieczeństwa trzech mocarstw: Japonii, W. Brytanji i Stanów Zjedn., jako uzupełnienie i zrównoważenie niekorzystnego dla Japonii projektu stosunku okrętów wojennych tych mocarstw.

Z ostatniej chwili.

Władysław Grabski przeciw pp. Stapińskim

Kraków, 23 czerwca.

Już przed godz. 9 rano na korytarzach sądu okr. karnego w Krakowie zbierały się grupy ciekawej publiczności, żadnej sensacyjnego procesu wydawców i redaktorów „Przyjaciela Ludu” Jana i Tadeusza Stapińskich, oskarżonych przez b. premiera i ministra skarbu Władysława Grabskiego o występki obrazę czci z paragrafów 488, 492 i 493 u. k. i art. 8 ustawy z 17 grudnia 1912. Na salę rozpraw napływała nie tylko ciekawa publiczność, ale i cała rzesza adwokatów, urzędników sędziowskich i młodych adeptów palestry.

Tłok na sali duży. O godz. 9.30 wchodzi trybunał pod przewodnictwem sędziego sądu okręgowego Krauzego. Oskarżeni Jan i Tadeusz Stapińscy wchodzi w towarzystwie obrońcy adwokata dra Oberlaendera. Chwilę trwa milczące oczekiwanie, aż wreszcie otwierają się drzwi pokoju dla adwokatów i wchodzi

BYŁY PREMIER P. WŁADYSŁAW GRABSKI

Grupa litewska w Kownie wysłała prof. Herbaczewskiego na pogrzeb Słowackiego.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23 czerwca. W dniu dzisiejszym ma przybyć do Warszawy prof. uniwersytetu litewskiego w Kownie, Herbaczewski. Przyjazd prof. Herbaczewskiego związany jest z uroczystościami ku czci Juliusza Słowackiego. Prof. Herbaczewski weźmie w nich udział jako przedstawiciel grupy litewskiej z Kowna, przyczem w Krakowie złoży w hołdzie Wieszcziowi wieniec.

Prof. Herbaczewski był w swoim czasie lektorem języka litewskiego na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Proletariat związku sowieckiego powinien być w każdym wypadku przygotowany na możliwość wojny.

Wzrost opozycji w rosyjskiej partii komunistycznej.

Moskwa, 23 czerwca. (AW) Wpływy opozycyjne w łonie R. K. P. ujawniają dalszy wzrost na tle niezadowolenia, wywołanego przez politykę Stalina, który ze względów na utrzymywanie w swym ręku całego aparatu organizacji partyjnej odprywa w dalszym ciągu decydującą rolę w politbiuro.

Najpopularniejszym obecnie z przywódców opozycyjnych jest Trocki, Zinowjew, natomiast poza grupą swoich najbliższych przyjaciół nie posiada wogóle niemal wcale zwolenników. Jak dotychczas Trocki nie próbuje eskontowania tej popularności, zachowując zupełne milczenie.

Budieny wysłany na Kaukaz.

Moskwa, 23 czerwca. (AW) Ruch powstańczy, w szczególności w dalszych okolicach państwa, przybiera niewątpliwie na sile. Ostatnio silne niezadowolenie, panujące wśród górskich plemion kaukaskich, przybrało charakter partyzancki, skierowanej przeciwko sowieckiemu regimowi. W związku z niepokojącymi wiadomościami, otrzymanymi z Tyflisu i Erywania, Rewiojensowiet polecił znanemu partyzantowi, generałowi Budiennemu, zbadać nie sytuacji na terenie Zakaukazji.

i Tadeusza Stapińskich o występki z §§ 488, 494, 493, 492 karane w myśl artykułu 493 ustawy karnej.

Obrońca pp. Stapińskich Dr. Oberlender zarzuca brak kompetencji zwykłego trybunału, gdyż czyn, objęty aktem oskarżenia, popełniony został w lipcu 1925 r., a więc przed dekretem prasowym. Obrońca zgłasza wniosek o przekazanie sprawy sądowi przysięgłym.

Trybunał odmówił żądaniom obrony. Godz 12 w poł. zaczyna się przesłuchanie oskarżonych pp. Stapińskich.

Powrót minis ra Zaleskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23 czerwca. Wczoraj rano powrócił tu z sesji Rady Ligi Narodów minister spraw zagranicznych Zaleski, powitany na dworcu przez przedstawicieli władz.

Fałszywe pogłoski o pakcie między PPS. a „Kopsem” w warsz. Radzie miejskiej

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23 czerwca. (A) Wbrew rozszewanym w całej prasie warszawskiej pogłoskom, jakoby między grupami narodowymi a PPS. w radzie miejskiej m. Warszawy doszedł już do skutku tajny pakt, przesadzający takie czy inne ukształtowanie się przyszłych władz miasta, oświadcza dzisiejszy „Robotnik”, że wszelkie tego rodzaju informacje są nieprawdziwe i że paktu takiego PPS nigdy nie zawierała.

Zaprzeczenie P. P. S.

Warszawa, 23 czerwca. Ze strony politycznego kierownictwa klubu PPS zaprzeczają stanowczo, jakoby między klubem narodowo-gospodarczym rady miejskiej (Kops lista nr 12) a PPS przyszło do jakiegokolwiek paktu na tle wyborów do prezydium rady miejskiej i magistratu.

Ze strony tej zapewniają, że grupa PPS w radzie miejskiej głosować będzie z innymi grupami socjalistycznymi na własną listę.

Wiadomość o pakcie, jaki doszedł do skutku przedostała się do wiadomości przedstawicieli prasy w formie zupełnie stanowczej, jako relacja o referacie, złożonym na plenum klubu gospodarczo-narodowego przez prezesa tegoż klubu o przebiegu i wyniku rokowań z PPS.

Zjazd biskupów polskich w Warszawie.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23 czerwca. (A) Dowiadują się, że zjazd biskupów z całej Polski odbędzie się nie w Wilnie, jak pierwotnie projektowano, lecz w Warszawie 29-go b. m. bezpośrednio po uroczystościach wręczenia biretu kardynalskiego arcybiskupowi Hłondowi przez Prezydenta Rzeczypospolitej. Konferencje trwać będą prawdopodobnie dwa dni.

Nowy gabinet rumuński.

Bukareszt, 23 czerwca. (PAT) Skład nowego gabinetu rumuńskiego jest następujący: Prezydium i sprawy zagraniczne Bratiannu, sprawy wewnętrzne Duka, finanse Wintila Bratiannu, rolnictwo Argetijancu, praca Lupu, wyznania Lepadatu, sprawiedliwość Popesco, zdrowie publiczne Inletz, roboty publiczne Nistor, komunikacja Dimitrir, oświata Angelesco, przemysł i handel Marzei, wojna gen. Angelesco.

Zajęcie Czing Tau.

(Telegram iskrowy „N. Reformy”).

Londyn, 23 czerwca. Z Pekinu donoszą, że Czang Kai Szek zajął Czing Tau.

Dział giełdowy.

Kraków, 23 czerwca.

TENDENCJA DLA EFEKTÓW I WALUT UTRZYMANA.

W prywatnych obrotach do chwili rozpoczęcia oficjalnej giełdy tendencja utrzymana. Chęć do pracy słaba, przy małych obrotach, zainteresowanie jedynie dla niektórych tylko papierów. Nastrój spokojny.

Kursa kształtowały się następująco: Zieloniewski 20.40—20.60, Jaworzno 20.10—20.25, Bank Polski 142—142½, Chybie 6.20—6.30, Górka 53, Gazy Wsch. 26—26.5, Krakus 0.28—0.30, Piasecki 14.25—14.5, Dolarówka 57—57½.

Na rynku walut i dewiz sytuacja bez zmiany, przy słabym zainteresowaniu i małych obrotach. Podaż wystarczająca. W Krakowie got. 8.92—8.92½, czeki bankowe 8.94—8.95, w Warszawie got. 8.92—8.92½, czeki 8.94, we Lwowie got. 8.92—8.92½, czeki 8.94—8.95, w Katowicach 8.92½—8.93, czeki 8.94½. Sytuacja na wszystkich giełdach podobna, jak u nas, przy kursach prawie wyrównanych. Bank Polski płacił w dalszym ciągu za gotówkę 8.88, za czeki 8.91.

Zurych, 23 czerwca. (PAT) Zamknięcie: Paryż 20.34½, Londyn 25 22 3/8, Nowy Jork 5.19 3/4, Belgia 72.15, Włochy 29 65, Hiszpania 88.65, Holandia 208.10, Berlin 123.10, Wiedeń 73.10, Sztokholm 139.30, Oslo 134.60, Kopenhaga 133.90, Sofja 3.75, Praga 15.39, Warszawa 58, Budapeszt 90.60, Białogród 9.13½, Ateny 7.05, Konstantynopol 2.69½, Bukareszt 3.10.5, Helsingfors 13.11, Buenos Aires 221,

Uroczystości Słowackiego.

UROCZYSTOŚCI W TCZEWIE.

Tczew, 23 czerwca. Wczoraj od rana gromadziły się w porcie tczewskim tłumy publiczności, oczekując na statek „Mickiewicz”, wiozący trumnę z prochami Słowackiego. Przeważało Warszawskiego Towarzystwa Żegluga udekorowano bogato zielonią i sztandarami. O godz. 8-mej rano miejscowy komitet przyjęcia prochów Słowackiego wyjechał na statku wiślanym „Tczew” na spotkanie statku „Mickiewicz”.

O godzinie 9 rano podpłynął statek „Mickiewicz” do pomostu eskortowany, przez statek „Tczew”. W tej samej chwili ze wszystkich lokomotyw znajdujących się na statku „Tczew”, oraz statków stojących w porcie tczewskim odezwały się syreny, orkiestra swolężerów odegrała hymn narodowy, a wszystkie sztandary pochyliły się na znak czci przed złożeniem na statku prochami Wieszcza.

Na pokładzie statku na wysokim katafalku ustawiona była trumna z prochami Słowackiego, zasypana wieńcami i żywym kwieciami. Po odegraniu hymnu narodowego, miejscowy proboszcz odprawił mszę św., poczem udał się na pokład statku i odprawił egzekwie przy trumnie Wieszcza.

Po nabożeństwie delegacje składały wieńce. O godzinie 10.15 statek „Mickiewicz” ruszył w dalszą drogę, żegnany marszem żałobnym Chopina.

UROCZYSTOŚCI W GRUDZIĄDZU.

Grudziądz, (PAT) Wczorajszy przyjazd statku wiozącego prochy J. Słowackiego, zamienił się w piękną i podniosłą manifestację ludności Pomorza na cześć Wieszcza.

Podkreślić należy z uznaniem, że pomimo ulewnej deszczu, po obu brzegach Wisły w miejscowościach, gdzie statek nie zatrzymywał się, gromadziły się liczne rzesze ludności okolicznej, organizacje ze sztandarami, orkiestrami, oraz działwa szkolna.

Punktualnie o godz. 10.15, statek „Mickiewicz” wyruszył z Tczewa, żegnany przez tłumnie zebraną publiczność. Na pokładzie u stóp katafalku przy płonących zniczach pełniła straż warta honorowa, złożona z marynarzy oraz pułk. Artur Oppman i Jan Lechoń, którzy towarzyszą zwłokom od Paryża.

W Gniewie wzdłuż brzegu Wisły ustawiono bataliony piechoty z orkiestrą. Przybyła również tłumnie ludność z wieńcami, przedstawiciele władz miejskich i t. d.

W chwili przyjazdu statku, który zwolnił nieco biegu, wojsko prezentowało broń. Orkiestra odegrała hymn narodowy, poczem nastąpiły trzy honorowe wystrzały armatnie oraz trzykrotna salwa oddziałów piechoty.

Na moście kolejowym pod Opaleniem udekorowanym emblematami narodowymi i zielonią, zgromadziła się ludność z całej okolicy, która nie bacząc na ulewny deszcz, przybyła pozdrowić prochy Wieszcza. Z mostu na pokład statku padają bukiety kwiatów, oraz wieńce od stowarzyszeń z okolicznych wiosek.

Również gorące przyjęcie zgotowała ludność Nowego.

W Grudziądzu zgromadziły się wzdłuż brzegu Wisły nieprzebrane tłumy publiczności. Przed udekorowaną specjalnie przystanią ustawiły się stowarzyszenia społeczne, organizacje i publiczność.

Wśród głębszej ciszy statek dobił do przystani. W tej chwili oddziały piechoty oddały trzykrotną salwę honorową, poczem orkiestra odegrała hymn narodowy. Na pokład weszli przedstawiciele duchowieństwa, celem odprawienia modłów, poczem prezydent miasta Włodek wraz z dowódcą 16-ej dywizji piechoty płk. Rachmistrkiem, złożyli wieńce od społeczeństwa i garnizonu. Orkiestra odegrała „Boże coś Polskę...”. Na statek dopuszczono kolejno delegacje z wieńcami oraz publiczność. Podkreślić należy, że do Grudziądza przybyły delegacje Polaków z Prus Wschodnich, a mianowicie Kwidzyna, Olsztyna i Stumu, którzy złożyli kwiaty na trumnę. Statek „Mickiewicz” pozostanie w Grudziądzu do 3-ej w nocy, poczem odjedzie w dalszą drogę do Torunia.

—O—

AKADEMIA Powszechnych Szkół KRAK.

Akademia krakowskich szkół powszechnych ku czci Juliusza Słowackiego odbyła się w domu Żołnierza Polskiego w dniu 22 bm. w godzinach między 11—13 w południe. W program weszło przemówienie inspektora Dra M. Janika i dyrektorki p. M. Majewiczówny. Śpiewy i deklamacje dźwięły. Deklamowano: Sowińskiego w okopach Woli, Pogrzeb kap. Meyznera, Hymn o zachodzie słońca na morzu i „Testament mój”. Uroczystość zaczęła się od śpiewaniem hymnu „Boże coś Polskę”, zakończyła się chóralnym odśpiewaniem: „Jeszcze Polska nie zginęła” przez wszystkich zebranych. Nastrój był dostojny i podniosły.

UDZIAŁ URZĘDNIKÓW W POGRZEBIE SŁOWACKIEGO.

Zarząd Związku Zrzeszeń zaprasza wszystkich organizacje i stowarzyszenia urzędnicze do wzięcia udziału w uroczystości ku czci Słowackiego przez wystanie delegacji na dzień 28 czerwca br. Wszystkie delegacje urzędnicze, w skład których powinno wchodzić osób nie więcej niż dwadzieścia, utworzą w pochodzie jedną wspólną grupę w miejscu przez Komitet wskazanym.

WYSTAWA PAMIĄTEK PO SŁOWACKIM.

W czasie uroczystości sprowadzenia zwłok J. Słowackiego na Wawel zostanie otwartą w salach Muzeum Narodowego (Sukiennice) wystawa pamiątek po nieśmiertelnym Wieszczu. Wystawa ta obejmie dwa działy: literacki i plastyczny. W pierwszym dziale pomieszczone będą cenne autografy poematów i listów poety, pierwsze wydania dzieł Słowackiego, które ukazały się Jego nakładem oraz mało znane a współczesne Poezie artykuły krytyczne Jego utworów. W dziale plastycznym zaś pomieszczone będzie bardzo ciekawa galeria portretów Słowackiego oraz szereg obrazów ilustrujących twórczość Poety.

Adres Komitetu wystawowego: Komitet sprowadzenia zwłok J. Słowackiego, Podsekcja wystawowa Muzeum Narodowe.

HOŁD SŁOWACKIEGO W RADJO.

Od soboty dnia 25 bm. tj. od dnia przybycia szczątków śmiertelnych wieszcza do Warszawy, Polskie Radio towarzyszyć będzie uroczystościom pogrzebowym i poniesie na falach elektrycznych na całą Polskę objawy hołdu, składanego pocie w stolicy i w Krakowie, gdzie prochy wieszcza spoczną w krypcie na Wawelu. — W sobotę w południe stacja krakowska transmitować będzie w Warszawie przebieg Akademii ku czci Słowackiego, wieczorem zaś nastąpi transmisja uroczystych przemówień, które naprzód wicepremier Bartel (na przystani), następnie Zenon Przesmycki (przed pomnikiem Mickiewicza) i wreszcie Prezydent Mościcki (na placu Zamkowym), powitają trumnę z prochami wieszcza. — Obie te transmisje sobotnie będą nadane przez megafony, umieszczone w Krakowie przy ul. Basztowej, jak również w Warszawie przez megafony na placu Saskim.

W dniu 28 b m. radiostacja krakowska nada i transmitować będzie do Warszawy cały przebieg uroczystości pogrzebowych na Wawelu. — Ze względów technicznych audycja będzie tylko w Warszawie nadana przez megafony, umieszczone na placu Saskim. — W Krakowie megafony Polskiego Radia nie będą czynne, spodziewać się jednak można, że niektóre firmy radiowe umieszczą w oknach głośniki, które zgromadzonym w ulicach rzeszom komunikować będą przebieg uroczystości.

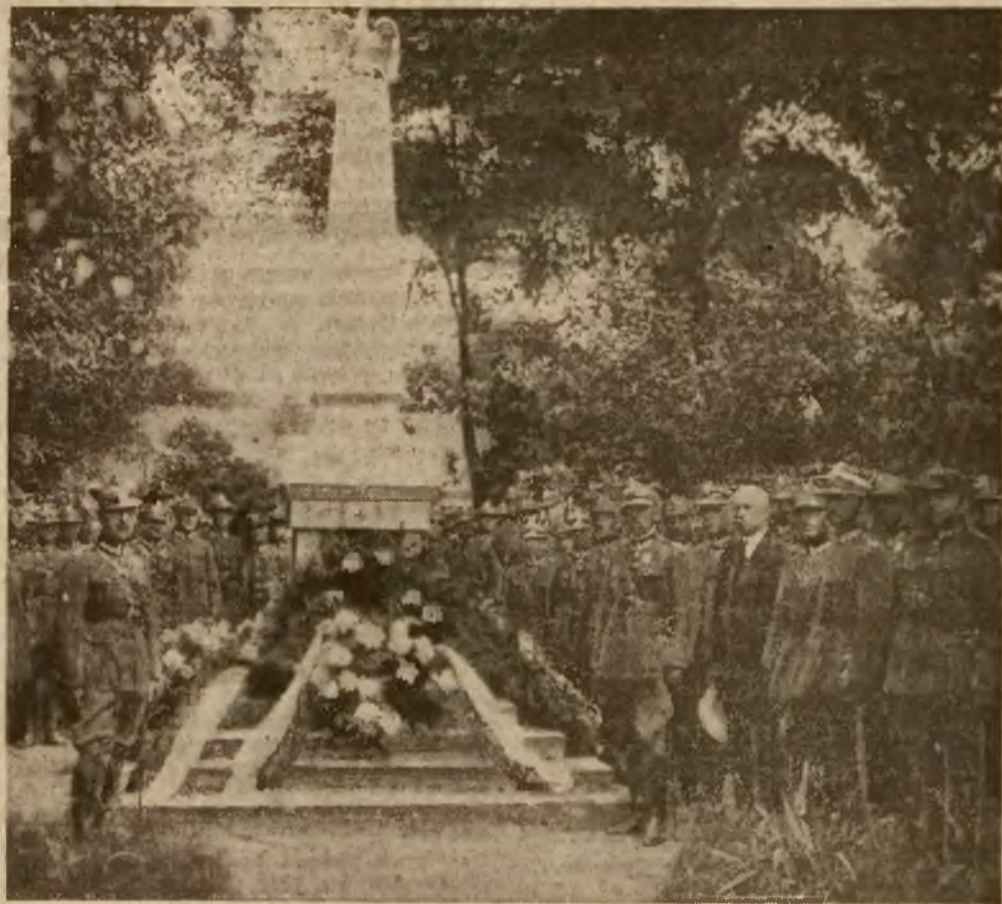
POLACY BUKOWIŃSCY KU CZCI SŁOWACKIEGO.

Polska ludność z Czerniowic z inicjatywy Macierzy Szkolnej uczci 28 bm. sprowadzenie zwłok wielkiego twórcy „Kordjana” do kraju. W „Domu Polskim” odbędzie się uroczysta Akademia, przyczem odegrany zostanie I akt „Kordjana”.

PENKLUB W HOŁDZIE SŁOWACKIEMU.

Z Brukseli donoszą: Na posiedzeniu kongresu Penklubów, na wniosek przewodniczącego

Święto I-go pułku saperów kolejowych.

Fotografia przedstawia złożenie wieńców pod pomnikiem za poległych i zmarłych ofic. i szeregowych 1 p. sap. kol. w Krakowie — na pod worcu koszar pułku,

Duhameła, kongres uchwalił przez akklamację złożyć hołd Słowackiemu w chwili, gdy prochy poety powracają z Francji do ziemi ojczystej.

DELEGACI CZECHOSŁOWACCY NA POGRZEB J. SŁOWACKIEGO.

Na uroczystości, związane z pogrzebem Juliusza Słowackiego, przybywa z Bratislawy delegacja Tow. św. Wojciecha, złożona z p. Pawła Nachaczeka i Andrzeja Galko.

KLUB POLSKI W PRADZE W HOŁDZIE SŁOWACKIEMU.

Klub Polski w Pradze czeskiej złoży hołd ceniom Juliusza Słowackiego na uroczystym wieczorze, który odbędzie się dnia 25 bm. w lokalu klubowym. Odczyt o J. Słowackim wygłosi wicekonsul p. Jan Pawlica. Na pogrzeb Wieszcza do Krakowa wysła klub delegację, którą prowadzi p. Holub, a która złoży wieńce na grobie Wieszcza.

Umowa pożyczkowa będzie podpisana w bieżącym tygodniu.

Wczoraj wieczorem przybył do Warszawy z Paryża wiceprezydent Banku Polskiego, dr. Młynarski, w towarzystwie pp. Monneta i Fishera, delegatów międzynarodowego konsorcjum udzielającego Polsce pożyczki.

Po przybyciu na dworcem dr. Młynarski oświadczył wobec przedstawiciela „Ilustrowanego Kurjera Codziennego”, że pożyczka zagraniczna będzie już w bieżącym tygodniu sfinalizowana, a podpisania umowy należy oczekiwać w piątek lub w sobotę.

Ze strony konsorcjum umowę podpiszą pp. Monnet i Fisher, ze strony polskiej zaś prawdopodobnie wicepremier Bartel oraz ministrowie Czechowicz i Zaleski.

Ponieważ pożyczka związana jest z planem stabilizacyjnym, przeto podpisanym ma być łącznie 6 lub 7 dokumentów.

Sprawa powiadomienia sejmowi o zaciągnięciu pożyczki i planie stabilizacyjnym została zadedykowana w ten sposób, że Prezydent Rzeczypospolitej na mocy artykułu 1 ustawy

o pełnomocnictwach z dnia 2 sierpnia 1926. przyznającemu mu zapewnienie stabilizacji naszej waluty w drodze rozporządzenia, wyda odnośne dekrety. Dekrety te zostaną następnie przedłożone sejmowi w drodze normalnej. Dekretami temi zajmie się także Rada finansowa, a następnie komisje sejmowe. Będzie to połączone z nowelą do ustawy skarbowej na rok 1927/8, która ma przewidywać zwiększenie budżetu z powodu wstawienia do niego kredytów na oprocentowanie i amortyzację pożyczki. Przy tej sposobności na posiedzeniu jednej z komisji min. Czechowicz udzieli wyjaśnień co do pożyczki stabilizacyjnej.

Bezpośrednio po powrocie dr. Młynarski wziął udział w konferencji, w której uczestniczyli wicepremier Bartel oraz ministrowie Czechowicz i Zaleski. Konferencja przeciągnęła się do późnej nocy i omawiano na niej sprawę pożyczki.

Listy z kraju.

(Korespondencja „N. Reformy“.)

Przemysł, 20 czerwca.

(Krwawa tragedia w 5 p. s. p. — Kadencja sądów przysięgłych. — Tow. Przyjaciół Francji. Przemyslanin zwyciężca na konkursie dramatycznym).

Koszary 5 p. strzelców podhalańskich były onegdaj widownią krwawej tragedji, która zakończyła się śmiercią jednego z żołnierzy. Podoficer rozkazał kilku żołnierzom czyścić stare rewolwery; znajdującemu się w tej samej izbie szeregowemu Michałowi Paszczukowi polecił oczyścić okna. Paszczuk zwlekając z wykonaniem rozkazu, usiadł na łóżku i począł przypatrywać się czyszczącemu broń kolegom. W jednym z czyszczonych rewolwerów tkwił ostry nabój, którego kula przy nieostrożnym pościągnięciu kurka ugodziła Paszczuka, powodując natychmiastową śmierć.

Mimowolnego zabójcę aresztowano. S. p. Paszczukowi urządzono uroczysty pogrzeb. — Zabitemu brakowało do ukończenia służby wojskowej 4 miesiące.

Kadencja sądów przysięgłych rozpoczęła się

w dniu dzisiejszym rozprawę przeciw p. Ludwikowi Łazorowi, odpowiedzialnemu redaktorowi „Ziemi Przemyskiej”, oskarżonemu o występki obrazy czci przez sekretarza Rady powiatowej w Dobromilu p Szapera. Wyznaczone są nadto rozprawy przeciw Oleksie Janowi i Piotrowi Jakubikom z Przedzielnic, oskarżonym o zbrodnię rabunku, tudzież przeciw Janowi Sztuckiemu, starszemu gospodarzowi w Pawłosiowa, oskarżonemu o zamordowanie syna.

Towarzystwo Przyjaciół Francji założyło swą filję w Przemyslu. Do Komitetu honorowego sekcji przemyskiej weszli: ks. biskup Anatol Nowak, gen. bryg. inż. Galica, starosta Frankowski, burmistrz Kostrzewski, prezes sądu okr. Wilecki i marszałek powiatu Drużbacki. Tymczasowy zarząd tworzą: dr Zaczek Jan (przewodniczący) pułk. sztabu gen. Pomazański Henryk (I. wiceprzewodniczący), p. Gawronski (II wiceprzewodniczący), prof. Biedrzycki (skarbnik), pułk. sztabu gen. Kawecki Tadeusz (sekretarz).

Autor przeróbki dramatycznej Ewersowskiej „Alraune” Jarosław Galan, uzyskał na ukraińskim konkursie dramatycznym pierwszą nagrodę (w kwocie 100 dolarów) za utwór p. t. „Don Kiszot z Ettenheim”.

L. T.

Żadna skóra tego nie dokona
Co obcas gumowy „Bersona“

DANCING BAR „MIRAZ“

GRODZKA 42. TEL. 3492.

Codziennie występ znakomitego Baletu „Mignon” przy udziale pierwszorzędnej orkiestry Jazzbandowej. — O liczne odwiedzinny uprasza

ZARZĄD.

Nowy Sącz, 21 czerwca.

(Z sali koncertowej. — Burze gradowe. — Termin wyborów do Rady miejskiej. — Nominacja. — Uroczystość ku czci Słowackiego. — Dodatek urodziskowy dla Nowego Sącza).

Znany od wielu dziesiątek lat lwowski Chór techniki z zaszczytnych występów we Lwowie i Krakowie z czasów dyrygentury kompozytora Bronisława Wolfstała, zawitał w pierwszej połowie czerwca do naszego miasta. W sali Sokoła pod batutą dyrygenta, młodego a utalentowanego kompoz. Adama Harańskiego, zespół złożony z około 60 członków Chóru, odśpiewał cały szereg utworów tak polskich, jakoteż i światowych kompozytorów, zyskując pełne uznanie słuchaczy. Następnie dyrygent, znany pianista, odegrał kilka utworów z takim temperamentem, wspaniałą techniką i uczuciem, że długotrwałe oklaski nie miały końca. Lwowski Chór techniki zapisał się chlubnie w sercach miłośników muzyki w Nowym Sączu, dzięki niestrudzonemu dyrygentowi.

W poniedziałek ubiegły przeszła nad nasze miastem wielka burza gradowa, niszcząc zboża w sposób dotkliwy. Straty są znaczne.

Tymczasowy zarząd miasta Nowego Sącza ogłosił wreszcie termin wyborów do Rady miejskiej. Rozpoczyna je koło IV w niedzielę dnia 26 bm., koło III dnia 30 bm., II koło 4 lipca a wreszcie I na dzień 7 lipca br. Komitet zjednoczonych klubów ustalił wspólną listę, która zyskała poparcie p. starosty Duchy, tak, że jest zapewniony spokojny przebieg wyborów. Obok dotychczasowego komisarza rządowego dra Sichrawy, wysunęły się na czoło kandydatury St. Nowakowskiego, sympatyka Polsk. Str. Demokratycznej, następnie sędziego okr. W. Smolika na stanowisko burmistrza, przy wyborze na plenum przyszłej Rady.

